

ÎNTÂAMPLARI AMUZANTE DIN GENERALĂ

SALVAȚI-L PE RAFE!

JAMES PATTERSON

ȘI CHRIS TEBBETTS

ILUSTRĂȚII DE LAURA PARK
TRADUCERE DE SORIN PETRESCU

CORINT JUNIOR

Traducere: Sorin Petrescu
Redactori: Daniel Eberhat
Tehnoredactare computerizată: Andrei Covaciu
Corectură: Rodica Crețu

Cover Art by Laura Park
Cover Design by Neil Swaab
Cover © 2014 Hachette Book Group, Inc.
James Patterson and Chris Tebbetts
Middle School: Save Rafe!
Copyright © 2014 by James Patterson
Illustrations by Laura Park
This edition published by arrangement with Little, Brown and Company,
New York, New York, USA.
All rights reserved.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
Editurii CORINT JUNIOR, imprint al GRUPULUI EDITORIAL CORINT.
ISBN 978-973-128-543-6
București, 2014

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Generală. - București : Corint Junior, 2012-

vol.

ISBN 978-973-128-389-0

Vol. 6 : Salvați-l pe Rafe!. / James Patterson, Chris Tebbetts ;
trad.: Sorin Petrescu ; il.: Laura Park. - 2014. - ISBN 978-973-128-543-6

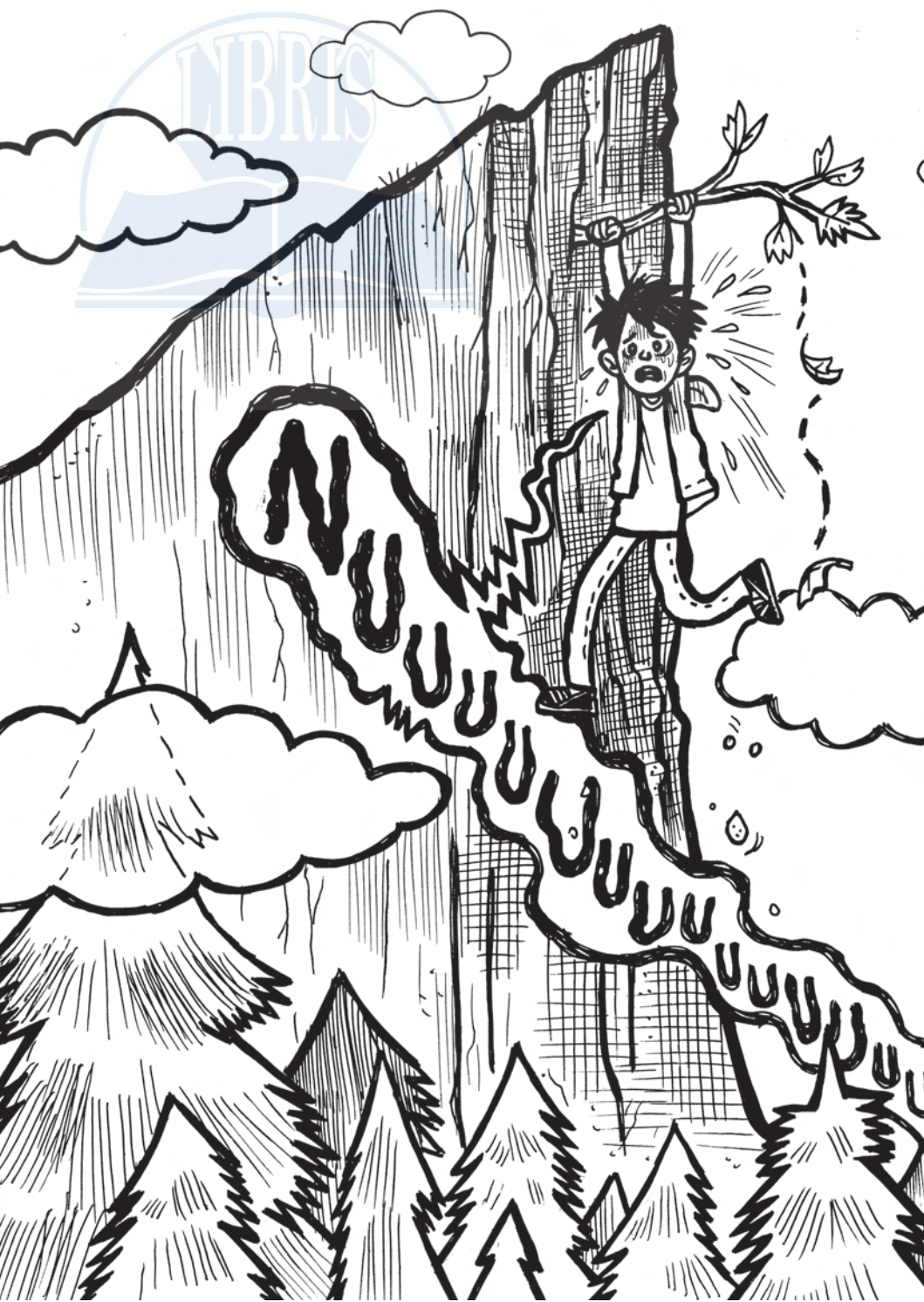
- I. Patterson, James
- II. Tebbetts, Chris
- III. Petrescu, Sorin (trad.)
- IV. Park, Laura (il.)

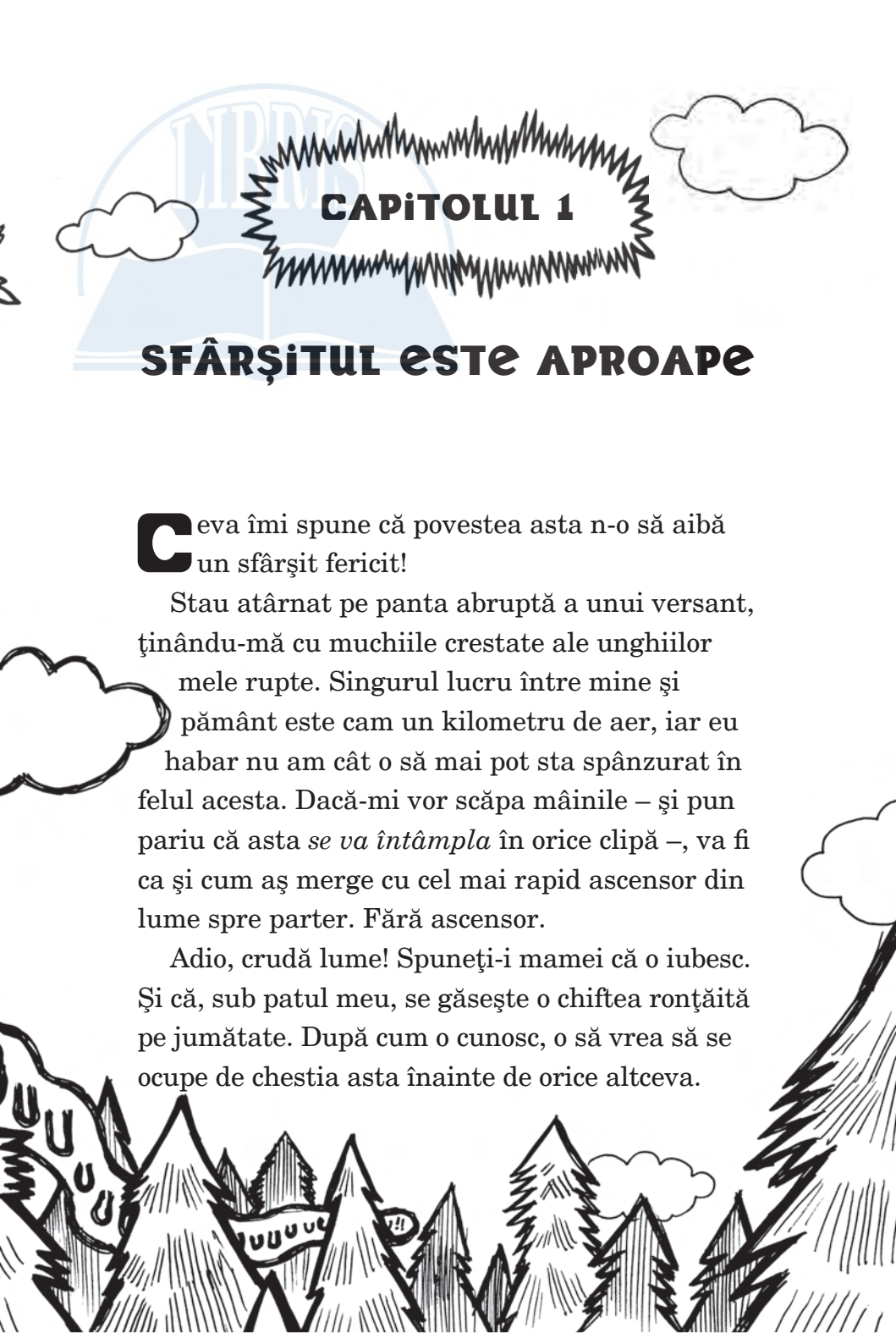
821.111(73)-31=135.1

*Pentru Angela Galyean și Paul Lasher,
și pentru elevii de la Hinesburg Community School*
—C.T.

Pentru Lilliana Rose Park și Baby Behan-Johnson.
Abia aștept să vă cunosc!
—L.P.

CAPITOLUL 1

SFÂRȘITUL ESTE APROAPE

Ceva îmi spune că povestea asta n-o să aibă un sfârșit fericit!

Stau atârnat pe panta abruptă a unui versant, ținându-mă cu muchiile crestate ale unghiilor mele rupte. Singurul lucru între mine și pământ este cam un kilometru de aer, iar eu habar nu am cât o să mai pot sta spânzurat în felul acesta. Dacă-mi vor scăpa mâinile – și pun pariu că asta *se va întâmpla* în orice clipă –, va fi ca și cum aș merge cu cel mai rapid ascensor din lume spre parter. Fără ascensor.

Adio, crudă lume! Spuneți-i mamei că o iubesc. Și că, sub patul meu, se găsește o chiftea ronțaită pe jumătate. După cum o cunosc, o să vrea să se ocupe de chestia asta înainte de orice altceva.

Și cu asta basta! Capătul liniei, în ce mă privește!

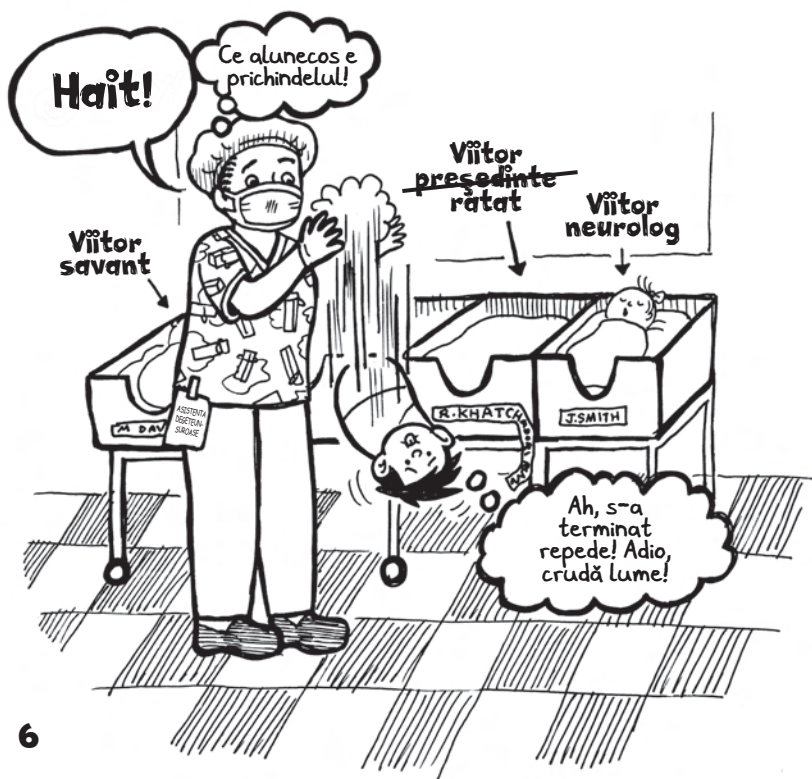
Doar dacă... ia stai oleacă! Aici vine partea cu întreaga mea viață care-mi defilează prin fața ochilor. Și ce să vezi? Privind în urmă, am impresia că mă prăbușesc de ceva timp.

Mă prăbușesc ca Niagara.

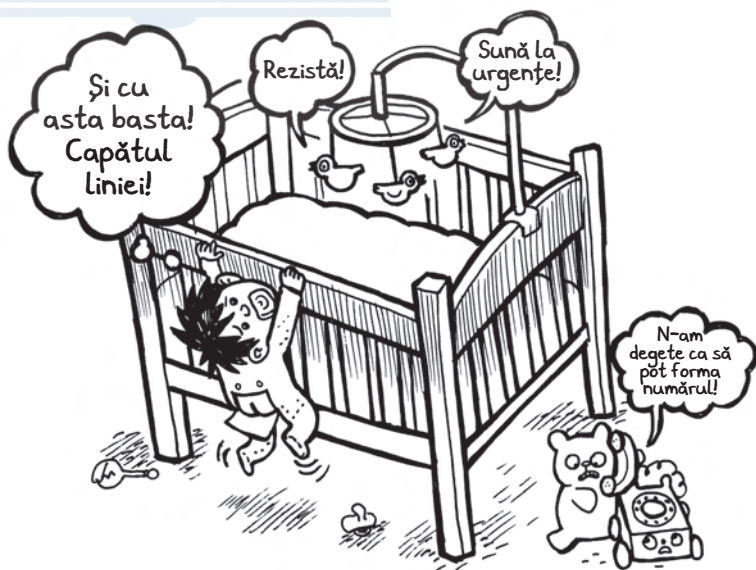
Mă prăbușesc ca notele mele.

Ca frunzele în... bun, te-ai prins! Bagă și tu un ochi. Nu am tot timpul din lume la dispoziție.

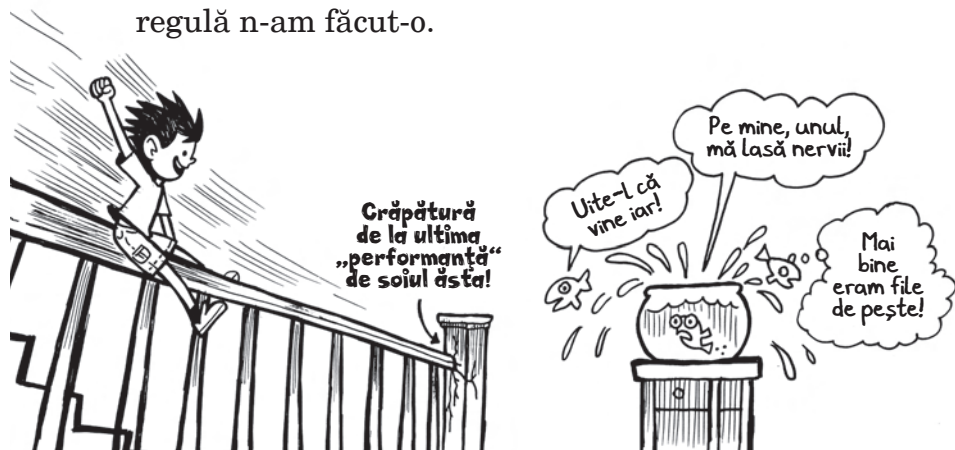
Totul a început din ziua în care m-am născut...

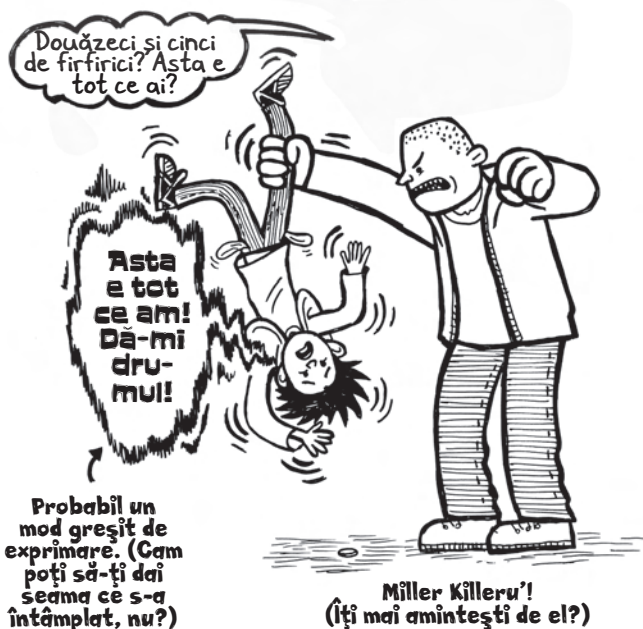
Nici după ziua asta nu mi-a fost mai ușor. Încă înainte să pot merge, mama spunea că am un „spirit aventuros”. Cum ar fi de pildă prima oară când s-a întâmplat *asta*!

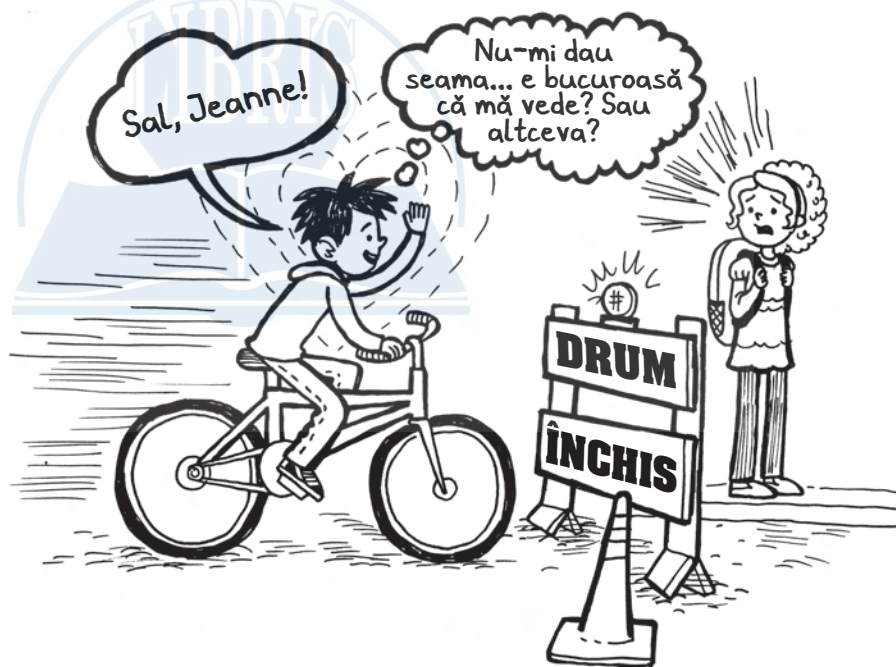
Și au mai fost prăbușirile pe care nu le-am văzut venind. Poate că ar fi trebuit... dar de regulă n-am făcut-o.

Vreau să spun că știu că în viața oricui sunt și suișuri, și coborâșuri. Dar în cazul meu e vorba mai mult despre suișuri și coborâșuri... și coborâșuri... și coborâșuri... Nu m-ar fi deranjat niscaiva *suișuri* când și când. Uneori, nici nu prea am de ales.

Și, numai ca să știi, nu toate aceste dezastre s-au produs din cauza mea. Cum ar fi boacăna cu Jeanne Galletta. (Tehnic vorbind.)

Prin urmare, am impresia că e din același film faptul că o s-o închei așa – atârând la vreun kilometru de pământ și așteptând ca forța de gravitație să mă transforme în carne tocată odată pentru totdeauna. Aș fi vrut doar să mai am ceva timp la dispoziție. În felul ăsta aș fi beneficiat de șansa de a dovedi că nu sunt un ratat *get-beget*!

Dar lucrul acesta nu se va întâmpla! Mai am de trăit până la ultima unghie și pe o rază de o sută de kilometri nu e nimeni care să mă ajute. Mă aflu aici doar...

– HEI, RAFE!

Stai așa! Vocea asta mi se pare cunoscută.

Dar nu-mi vine să cred! Îmi ridic ochii și o văd – ultima persoană din lume la care m-aș fi așteptat.

– Georgia? De unde ai apărut? am zbierat eu.

Cum de a ajuns sora mea aici, așa de repede?

N-are nicio noimă!

– Nu-ți bate capul cu asta! Dă-mi mâna!

– Nu pot! am urlat. Dacă dau drumul la creanga asta, mă prăbușesc!

– Păi, atunci..., a spus ea.

